

Live Art Danmark: Virak Revyen

Tilskuerne opfordres til at deltage i løjerne, når Virak Revyens performancekunst udfolder sig. Foto: Gert Van Der Pumperlei

Wauw for en hverdagsvitaliserende optursbegivenhed

20-09-2022

Med 'Virak Revyen' sætter Live Art Danmark et forjættende godt skub i manøvren at gøre hverdagens helt almindelige gøremål til noget sjovt og fantasiblumstrende – og sågar til små kunststykker.

Hvor tit har du oplevet det som dybt engagerende og som en skøn kollektiv proces at skulle sætte din stol på plads, samtidig med at den gruppe, du har været en del af, skal gøre det samme?

I 'Virak Revyen' var akkurat den opgave den næstsidste publikumsinvolverede aktion. Og sikke en herlig stolestabling vi fik skabt i et moment, hvor alle havde lyst til at bidrage til stolebygværkets facon og højdemaksimering!

Live Art Danmark forstår at stille sit publikum opgaver, som man fluks eller i al fald meget hurtigt får lyst til at være den, der løser alene eller sammen med andre.

Ellen Friis og Henrik Vestergaard har skabt et begavet koncept, der går ud på at gøre publikum klogere på performancekunst – og på hinanden – og de har en flot evne til med ro og humør at gribe situationer og reaktioner i rummet.

De to performere har udfærdiget en liste med hele 19 små performance-begivenheder, som indledningsvist bliver delt rundt som et lille program med tre kolonner. En kolonne, hvor kunstnerens navn står, én med kunstværkets titel, og én med det årstal, kunstneren skabte sit værk.

Som noget fælles har kunstnerne villet gøre op med tanken om, at kunst skal være noget fint og utilnærmeligt. Med spørgsmålet: "Kan kunst være noget, vi gør hver dag?" har de skabt

FAKTA

Live Art Danmark: Virak Revyen -

Af og med: Ellen Friis og Henrik Vestergaard.

Aldersgruppe: fra 6 år. Varighed: 50 min.

Turneforestilling. Set 17. september 2022 på

Horsens Teaterfestival. www.liveart.dk

værker, som alle drejer sig om at gøre nogle af de ting, vi gør hver dag, til noget overraskende, festligt og sjovt.

Vestergaard og Friis fortæller os det, og allerede her breder der sig en stemning af, at det her bliver godt.

Energi og viden

At det er en anderledes scenekunstoplevelse, vi har at gøre med, ser og mærker vi lige fra starten, når vi træder ind i et rum, der er helt tomt bortset fra nogle stole, der står stablede i lave rækker rundt om på gulvet, hvor der også står to borde fyldt med alverdens ting. Et bjerg af tandbørster, et salathoved, nogle dåser med creme og meget andet.

"Hej, I må gerne komme nærmere og tage en stol", lyder det så fra Vestergaard og Friis, når de kort efter et lille overraskende nummer dukker op. Og snart efter fornemmer vi, at alt, som sker, er forbundet med en følelse af kriblen og åbning af nye måder, at gøre ting på.

Vestergaard og Friis fører publikum gennem listens mange værker på den måde, at de præsenterer værkets ide og spørger rundt: "Er der en, der har lyst at prøve?"

Det vil selvsagt være ødelæggende at udpensle, hvad værkerne går ud på. Derfor nævnes her blot, at der undervejs eksempelvis bliver brugt store mængder creme, sunget sange på en ny måde, bliver foretaget en alternativ tandbørstning, bliver fortalt sko- og spejlfortællinger, udført en avanceret sminkning, lavet salat på nye måder, kåret en kiks, og dystet på distancer i en ny sportsgren.

Engagerer og tilbyder kaloriefyldte betragtninger

Det, som giver mening at fortælle, er, at engagementet hos især børnene voksede med tiden. Her var ingen tøven. "Vælg-mig-fingeren" røg hurtigt i vejret og værkerne blev afprøvet af børn, der strålede af stolthed og glæde.

Forestillingen skaber et sammenhold blandt publikum, en lyst til at lytte og se, hvad de to igangsættende forestillingsskabere finder på og fortæller, og en oplevelse i det enkelte barn af, at mulighederne er uendelige og at det kan være sjovt, at melde sig til noget.

Det skønne, som denne særlige form for publikumsinvolverende optræden kan, er tillige, at den på en nysgerrigheds-skabende måde åbner en sluse ind til et performancekunstunivers, som er mere eller mindre ukendt for mange børn og såmænd også voksne.

Publikum får indblik i, at skøre ting og begivenheder kan være nok så meningsfyldte. Og de bliver – hjulpet af Ellen Friis' og Henrik Vestergaards små værkkommentarer – gjort opmærksomme på små fine menings-substantielle tilkendegivelser som fx det, - at når man lægger mærke til små ting, lægger man også mærke til forskelle - at der ikke er findes én rigtig måde at gøre tingene på, fordi det vigtige er at tænke over hvordan man vil gøre noget og hvorfor.

Af: Kirsten Dahl